

Konvencija za varstvo proizvajalcev fonogramov pred nedovoljenim presnemavanjem njihovih fonogramov

---

z dne 29. oktobra 1971

Države pogodbenice

so zaskrbljene zaradi razširjenega in naraščajočega nedovoljenega presnemavanja fonogramov ter škode, ki jo to povzroša interesom avtorjev, izvajalcev in proizvajalcev fonogramov;

so prepričane, da bo varstvo proizvajalcev fonogramov pred takšnimi dejanji koristilo tudi izvajalcem, katerih izvedbe, in avtorjem, katerih dela so posneta na takšnih fonogramih;

priznavajo pomen dela, ki sta ga na tem podro_ju opravili Organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo ter Svetovna organizacija za intelektualno lastnino;

si prizadevajo, da ne bi kakor koli posegale v že veljavne mednarodne sporazume, še posebej pa, da ne bi kakor koli škodovale širšemu sprejemanju Rimske konvencije z dne 26. oktobra 1961, ki zagotavlja varstvo izvajalcem in radiodifuznim organizacijam kot tudi proizvajalcem fonogramov;

in so zato sklenile, kot sledi:

1. člen

Za namene te konvencije:

(a) "fonogram" pomeni vsak izključno slušni posnetek zvokov izvedbe ali drugih zvokov;

(b) "proizvajalec fonogramov" pomeni fizično ali pravno osebo, ki prva posname zvoke izvedbe ali druge zvoke;

(c) "kopija" pomeni predmet, ki vsebuje zvoke, prevzete neposredno ali posredno s fonograma, in obsega vse ali znaten del zvokov, posnetih na tem fonogramu;

(d) "distribuiranje javnosti" pomeni vsako dejanje, s katerim se kopije fonograma ponudijo neposredno ali posredno široki javnosti ali njenemu delu.

2. člen

Vsaka država pogodbenica varuje proizvajalce fonogramov, ki so državljani drugih držav pogodbenic, pred izdelavo kopij brez soglasja proizvajalca in pred uvozom takih kopij, pod pogojem, da je taka izdelava ali uvoz storjen z namenom distribuiranja javnosti, ter pred distribuiranjem takih kopij javnosti.

3. člen

Uresničevanje te konvencije ureja domače pravo vsake države pogodbenice z enim ali več od naslednjih načinov: varstvo na podlagi avtorske pravice ali druge posebne pravice; varstvo na podlagi predpisov o nelojalni konkurenci; varstvo na podlagi kazenskih sankcij.

4. člen

Trajanje varstva ureja domače pravo vsake države pogodbenice. Če pa domače pravo določa poseben čas trajanja varstva, ta čas ne sme biti krajši od dvajset let, šteto od konca leta, v katerem so bili zvoki, vsebovani na fonogramu, prvič posneti, ali od leta, v katerem je bil fonogram prvič izdan.

5. člen

Če kot pogoj za varstvo proizvajalcev fonogramov država pogodbenica zahteva po svojem domačem pravu izpolnitev določenih formalnosti, se šteje, da so te formalnosti izpolnjene, če je na vseh avtoriziranih kopijah fonograma, distribuiranih javnosti, ali na njihovih ovitkih opozorilo v obliki znaka skupaj z letnico prve izdaje, in to tako, da primerno opozori na zahtevano varstvo; in še na kopijah ali njihovih ovitkih ni naveden proizvajalec, njegov pravni naslednik ali imetnik izključne licence (z navedbo imena, blagovne znamke ali druge ustrezne oznašbe), mora opozorilo vsebovati tudi ime proizvajalca, njegovega pravnega naslednika ali imetnika izključne licence.

6. člen

Vsaka država pogodbenica, ki zagotavlja varstvo na podlagi avtorske pravice ali druge posebne pravice ali varstvo na podlagi kazenskih sankcij, lahko v svojem domačem pravu za varstvo proizvajalcev fonogramov določi enake omejitve, kot so dopustne za varstvo avtorjev književnih in umetniških del. Vendar pa prisilne licence niso dopustne, razen če niso izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) da se kopije uporabljajo le za pouk ali znanstveno raziskovanje;
- (b) da licenca velja le za izdelavo kopij na ozemlju države pogodbenice, katere pristojni organ je podelil licenco, in ne vsebuje dovoljenja za izvoz kopij;
- (c) da je za kopije, izdelane na podlagi licence, predvideno pravično nadomestilo v znesku, ki ga določi navedeni organ, ki pri tem med drugim upošteva tudi število kopij, ki bodo izdelane.

7. člen

- (1) Ta konvencija se ne sme na noben način razlagati tako, kot da omejuje ali posega v varstvo, ki je sicer drugače zagotovljeno avtorjem, izvajalcem, proizvajalcem fonogramov ali radiodifuznim organizacijam na podlagi domačega prava ali mednarodnih sporazumov.
- (2) Domače pravo vsake države pogodbenice določa obseg, v katerem so izvajalci, katerih izvedbe so posnete na fonogramu, upravičeni do varstva, če to sploh so, ter pogoje za uživanje takšnega varstva.
- (3) Nobena država pogodbenica ni dolžna uporabiti določb te konvencije za fonogram, ki je

bil posnet, preden je ta konvencija začela veljati za to državo.

(4) Vsaka država pogodbenica, ki na dan 29. oktobra 1971 zagotavlja varstvo proizvajalcem fonogramov zgolj na podlagi kraja prvega posnetka, lahko z notifikacijo, deponirano pri generalnem direktorju Svetovne organizacije za intelektualno lastnino, izjavi, da bo uporabljala ta kriterij namesto kriterija državljanstva proizvajalca.

8. člen

(1) Mednarodni urad Svetovne organizacije za intelektualno lastnino zbira in objavlja podatke o varstvu fonogramov. Vsaka država pogodbenica takoj sporoči Mednarodnemu uradu vse nove predpise in uradna besedila o tem.

(2) Mednarodni urad daje vsaki državi pogodbenici na njeno zahtevo informacije o tej konvenciji ter vodi študije in zagotavlja storitve za lažje uresničevanje s to konvencijo predvidenega varstva.

(3) Mednarodni urad opravlja naloge, naštete v prvem in drugem odstavku tega člena, v sodelovanju z Organizacijo Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo oziroma z Mednarodno organizacijo dela za zadeve iz njune pristojnosti.

9. člen

(1) Ta konvencija se deponira pri generalnem sekretarju Združenih narodov. Do 30. aprila 1972 je na voljo za podpis vsaki državi, ki je članica Združenih narodov, katere koli specializirane agencije Združenih narodov ali Mednarodne agencije za atomsko energijo ali pa je pogodbenica Statuta Meddržavnega sodišča.

(2) To konvencijo države podpisnice ratificirajo ali sprejmejo. Konvencija je na voljo za pristop vsaki državi iz prvega odstavka tega člena.

(3) Listine o ratifikaciji, sprejemu ali pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

(4) Razume se, da bo v času, ko postane določena država vezana s to konvencijo, sposobna, da v skladu s svojim domačim pravom zagotavi izvajanje določb te konvencije.

10. člen

Nobeni pridržki k tej konvenciji niso dopustni.

11. člen

(1) Ta konvencija začne veljati tri mesece po deponiranju pete listine o ratifikaciji, sprejemu ali pristopu.

(2) Za vsako državo, ki ratificira, sprejme ali pristopi k tej konvenciji po tem, ko je bila deponirana peta listina o ratifikaciji, sprejemu ali pristopu, začne konvencija veljati tri mesece po dnevu, ko generalni direktor Svetovne organizacije za intelektualno lastnino v skladu s

četrtem odstavkom 13. člena obvesti druge države o deponiranju te listine.

(3) Vsaka država lahko ob ratifikaciji, sprejemu ali pristopu ali kadar koli pozneje izjavi z notifikacijo, naslovljeno na generalnega sekretarja Združenih narodov, da velja ta konvencija tudi za vsa ozemlja ali za posamezno ozemlje, za katerih mednarodne odnose je odgovorna. Taka notifikacija bo začela učinkovati tri mesece po dnevu njenega prejema.

(4) Vendar pa se prejšnji odstavek ne sme v nobenem primeru razumeti tako, kot da pomeni priznanje ali tihi pristane države pogodbenice na dejansko stanje na ozemlju, na katero druga država pogodbenica razširi veljavnost te konvencije na podlagi omenjenega odstavka.

12. člen

(1) Vsaka država pogodbenica lahko odpove to konvencijo zase ali za katero koli ozemlje, navedeno v tretjem odstavku 11. člena, s pisno notifikacijo, naslovljeno na generalnega sekretarja Združenih narodov.

(2) Odpoved začne učinkovati dvanajst mesecev po dnevu, ko generalni sekretar Združenih narodov prejme notifikacijo.

13. člen

(1) Ta konvencija je podpisana v enem izvodu v angleškem, francoskem, ruskem in španskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna.

(2) Generalni direktor Svetovne organizacije za intelektualno lastnino določi uradna besedila v arabskem, nizozemskem, nemškem, italijanskem in portugalskem jeziku po posvetovanju z vladami zainteresiranih držav.

(3) Generalni sekretar Združenih narodov obvesti generalnega direktorja Svetovne organizacije za intelektualno lastnino, generalnega direktorja Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo ter generalnega direktorja Mednarodne organizacije dela o:

- (a) podpisih te konvencije;
- (b) deponiranju listin o ratifikaciji, sprejemu ali pristopu;
- (c) datumu začetka veljavnosti te konvencije;
- (d) vsaki izjavi, notificirani v skladu z določbo tretjega odstavka 11. člena;
- (e) prejemu notifikacije o odpovedi.

(4) Generalni direktor Svetovne organizacije za intelektualno lastnino obvesti države iz prvega odstavka 9. člena o notifikacijah, sprejetih v skladu z določbo prejšnjega odstavka, in o vsaki izjavi, dani v skladu z določbo četrtega odstavka 7. člena. Prav tako o teh izjavah obvesti tudi generalnega direktorja Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost

in kulturo in generalnega direktorja Mednarodne organizacije dela.

(5) Generalni sekretar Združenih narodov pošlje dva overjena izvoda te konvencije državam iz prvega odstavka 9. člena.